

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 11 april 2006 als bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet in de zaak met nummer 335.2005 van:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief van 3 augustus 2005 heeft klager een klacht ingediend tegen beklagde, hierna de gerechtsdeurwaarder.

Bij aangehechte brief met bijlagen van 2 september 2005 heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter zitting van 17 januari 2006 alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling ter zitting is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is nader bepaald op 11 april 2006.

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden.

- a) Een aan het kantoor van de gerechtsdeurwaarder verbonden gerechtsdeurwaarder heeft op 20 juni 2005 in opdracht van de [] (hierna: []) te [] aan klager een dwangbevel betekend met bevel tot betaling van € 364,53 en aanzegging van beslaglegging.
- b) Op 26 juli 2005 is ten laste van klager executoriaal derdenbeslag gelegd onder drie banken, te weten onder [], [] en [].
- c) Op 29 juli 2005 heeft een telefoongesprek plaatsgevonden, waarbij klager de gerechtsdeurwaarder heeft meegedeeld dat klager bij [] zou informeren hoe de schuld was ontstaan.

2. De klacht

Klager verwijt de gerechtsdeurwaarder dat er geen rekening is gehouden met de afspraak die op 29 juli 2005 is gemaakt dat klager op 5 augustus 2005 met de gerechtsdeurwaarder contact zou opnemen om eventuele afspraken te maken over de betaling indien de schuld gerechtvaardigd zou zijn.

Daarnaast verwijt klager de gerechtsdeurwaarder dat hij niet van te voren op de hoogte is gesteld van de maatregelen die zijn genomen.

Als laatste verwijt klager de gerechtsdeurwaarder, kort samengevat, dat deze onverantwoordelijk heeft gehandeld en bij de inning van de vordering onnodige kosten heeft veroorzaakt. Klager vraagt zich hierbij af waarom er zo uitvoerig informatie is ingewonnen met alle kosten van dien, in het bijzonder bij drie banken, die daarvan ieder afzonderlijk kosten in rekening brengen voor het doen van onderzoek naar klagers inkomen en vermogen. [] heeft al € 119,00 van zijn rekening ingehouden en klager verwacht dat de andere banken binnenkort zullen volgen.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klacht gemotiveerd bestreden. Voor zover nodig wordt hierna op dat verweer ingegaan.

4. Beoordeling van de klacht

4.1 Alvorens tot beoordeling van de klacht over te gaan, wordt overwogen dat ingevolge het bepaalde in artikel 34, eerste lid van de Gerechtsdeurwaarderswet slechts gerechtsdeurwaarders (waarnemend gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders inbegrepen) aan tuchtrechtspraak zijn onderworpen. Het gerechtsdeurwaarderskantoor [] kan daarom niet worden aangemerkt als beklagde.

Ter zitting is door gerechtsdeurwaarder [] medegedeeld dat in tegenstelling tot hetgeen in het verweerschrift staat vermeld door hem beslag is gelegd in deze zaak. Hij wordt door de Kamer derhalve aangemerkt als beklagde waarmee in de aanhef van deze beschikking al rekening is gehouden.

4.2 De klacht dat de gerechtsdeurwaarder geen rekening heeft gehouden met de afspraak die op 29 juli 2005 is gemaakt dat klager op 5 augustus 2005 met de gerechtsdeurwaarder contact zou opnemen om eventuele afspraken te maken over de betaling indien de schuld gerechtvaardigd zou zijn, treft geen doel. Indien er een dwangbevel wordt betekend met bevel aan de inhoud daarvan te voldoen en de degene aan wie het dwangbevel is betekend niet reageert loopt deze daarmee het risico dat er verdere executie maatregelen worden getroffen. Het had op de weg van klager gelegen na betekening van het dwangbevel contact op te nemen met de gerechtsdeurwaarder teneinde eventueel een betalingsregeling te treffen. Daar was

gelet op de datum van betekening van het dwangbevel en de datum waarop beslag is gelegd voldoende tijd voor. De door klager gestelde afspraak is naar het oordeel van de kamer niet aannemelijk en niet valt in te zien welk doel daarmee werd beoogd. De beslagen waren immers al gelegd.

4.3 De klacht dat de gerechtsdeurwaarder klager niet van te voren op de hoogte heeft gesteld van de maatregelen die werden genomen treft evenmin doel. In het exploit van betekening van het dwangbevel staat vermeld dat bij niet tijdige voldoening aan het gegeven bevel de executoriale titel zal worden tenuitvoergelegd door onder meer inbeslagneming van roerende zaken. Bovendien heeft een beslag een functie ter beveiliging van de positie van de beslaglegger in afwachting van de executie. In dat kader bezien ligt het niet voor de hand dat van te voren wordt aangekondigd welke specifieke maatregel zal worden genomen omdat dan de mogelijkheid aanwezig is dat het beoogde verhaalsobject aan beslag wordt onttrokken.

4.4 Klager kan wel worden gevolgd in zijn klacht dat er onnodige beslagen zijn gelegd. Het leggen van een executoriaal beslag onder een reeks van banken zonder dat enige aanwijzing bestaat dat de schuldenaar daar een rekening heeft, is naar het oordeel van de Kamer geen juiste gang van zaken. De gerechtsdeurwaarder heeft ter zitting gesteld dat beslag is gelegd onder de drie grootste handelsbanken omdat op grond van ervaringsregels blijkt dat 70 % van de beslagdebiteuren bij één van die banken bankiert. Dit verweer treft geen doel. Op deze wijze zouden ook derden-beslagen onder een groot aantal willekeurige (potentiële) werkgevers of uitkeringsinstanties kunnen worden gelegd.

Naar het oordeel van de Kamer moet er in het geval van beslaglegging onder een derde een gerechtvaardigd vermoeden van een relatie zijn tussen de derde en de schuldenaar. Het beslag mag niet worden gebruikt om te achterhalen of er voor beslag vatbaar vermogen is. Daarvoor biedt het bepaalde in artikel 475g lid 1 Rv mogelijkheden. Op grond van dit artikel is een schuldenaar verplicht aan een deurwaarder die gerechtigd is tegen hem beslag te leggen, desgevraagd zijn bronnen van inkomsten op te geven. Het opvragen van inkomsten middels een daartoe bestemd formulier is ook een gebruikelijke gang van zaken. Door de omstreden werkwijze wordt willekeur geïntroduceerd. Naar het oordeel van de Kamer is dat wezensvreemd aan ons executierecht. Het doel van elk beslag is de legale aantasting van het vermogen van de schuldenaar, niet de verkenning van de verhaalsmogelijkheden. Bij lukraak gelegde beslagen wordt de beslagbevoegdheid misbruikt, immers deze wordt dan uitgeoefend met een ander doel dan waarvoor zij is verleend.

Ook bestaat er maatschappelijk bezwaar tegen de door de gerechtsdeurwaarder toegepaste werkwijze. De derden onder wie ten onrechte beslag wordt gelegd, zullen zich terecht bezwaard voelen. Ook de schuldenaar mag zich bezwaard voelen.

Immers derden met wie hij niets van doen heeft nemen er kennis van voor welke niet nagekomen verbintenis hij tot betaling werd veroordeeld. Dit is in strijd met de huidige maatschappelijke opvatting omtrent de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de burger.

5. Op grond van het voorgaande dient de klacht op een onderdeel gegrond te worden verklaard. De kamer acht geen termen aanwezig tot het opleggen van een maatregel over te gaan omdat nog niet eerder over dit onderwerp is geoordeeld. Beslist wordt derhalve als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht met betrekking tot het leggen van beslagen gegrond;
- laat het opleggen van een maatregel achterwege;
- wijst de klachten voor het overige af.

Aldus gegeven door mr. S.G. Ellerbroek, voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en J. Smit, (plaatsvervangend) leden, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 11 april 2006 in tegenwoordigheid van de secretaris.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.